

Referat ved Kredsmødet paa Gamans Ved N. G. Jøse.

Matth. 16, 29— „De høre Mose og Profeterne, lad dem høre dem!”

Disse Ord forekommer i vor Præsiders Beretning om den rige Mand og Lazarus.

I denne Beretning skildrer Præsidenten to Menneskers forskellige Livsviskaar og Død, hvorefter han læfter det Forbarg, som stiller mellem Tid og Ewigbed, som vi ogsaa haar skindstob om deres Tilstand hieset.

I dette Liv frendesede den rige Mand som et øgale Verdensmenneske, og tænkte kun paa sine Klæder, glade Selskaber og god Mad og Drifke.

Der nævnes intet om, at han har været nedsmukt i grove Vaster som Sør, Tyveri eller Gudsbespottelse.

Han haas mere at have iagttaget de ydre religiøse Øvelser og stiolet paa at han var en Abrahams Son, d. v. s. paa sin kjædelige Afstammen fra Abraham. Da han opslug sine Pine i Helvede, sandt han sig imidlertid skilt fra Abraham ved et høvelgende Dub, og om han endnu paafaldte ham som Fader, bliver han ikke antaget som Son.

Han haar den letfindiges Ven, som er en søvelsig Pine i Helvedes Rue.

Den fattige Lazarus, hvis Livskaar var tunge, har taget sin Tilflugt til Gud, hvilket hans Ravn, der betyder Gud hjælper, antyder; og det at han hieset tviler i Abrahams Skjød viser, at han som denne, den troendes Faders øgale Søn med ham, har grebet forjættelsen i Tro og saaledes retfærdiggjort har han saact den retfærdiges Raadelsøn.

I disse to Mandes Stilling til Forjættelsen maa vi saaledes søge Grunden til deres forskellige Lod i Ewigbeden.

At det er saa bliver yderligere bekræftet ved Abrahams Samtale med den rige Mand.

Da den rige Mand opslug sine Pine i Helvede, haar han var i Pine og saa Abraham langt borte og Lazarus i hans Skjød, roabte han: „Fader Abraham, send Lazarus at han kan bølge det yderste af sin Fingert i Vand og læsse min Tunge; thi jeg pine sig jævelig i denne Rue.

Men der er ingen Trøst og ingen Hjælp for den arme Mand i hans Saummer og Pine. Abraham minder ham kun om hans letfindige Gudsforglemmelse, og om det høvelgende Dub, der nu for evigt maa adskille dem. Her er dette Ord stadfæstet til Forjættelse for alle, der spiller med Ewigbeden som Indsats, for at kunne unde verdens Klæder: „Dvor Trøvet falder, bliver det sigevende.”

Da den rige Mand fremholder, at Gud ikke hadde gjort nok for ham, medens han var paa Jorden, og at der nu burde gjøres mere for hans Brødre idet han siger: „Send Lazarus til mine Faders Hus, forat han kan vidne for mine Brødre, at ikke ogsaa de skal komme til dette Pines Sted,” svarer Abraham:

„De høre Mose og Profeterne, lad dem høre dem.”

Med Mose og Profeterne menes Guds Ord, Lov og Evangelium.

Dermed har vor Præsider udtalt, at intet uden Guds Ord kan frelse et Menneske.

I vore Dage, da der lægges saa mange Veie til Himlen bør vi glemme denne Sandhed vel i vort Hjerte; thi „Aiden iler med en Hart, Umeglaoset rinder snart, Døden os i Døveln gaar, Ewigbeden forestaar.”

Hjernen af Mose og Profeterne d. e. alle de Bibelske Bøger, er „den store Sandhed, at Jesus er Veien til Salighed for alle troende Sjæle.”

Den rige Mand sandt ikke det tilstrækkelige og mente, at derjem en Død stod op og predikede for hans Brødre, da vilde de omvende sig. Men Abraham bliver ved sit: „Hører de ikke Mose og Profeterne, de skalde de heller ikke tro, om nogen opstod fra de døde.”

At, hvormange i vore Dage ligner ikke den rige Mand!

Da ingen død vender tilbage forat predike, søger de hen til døvelnige Mønstre og dem, som adspørger de døde, magtet alle saadanne Spirituallister er døveln, som en Bedersmagelighed for Herren.

Her er der andre, som ikke finder Guds Ord at være dem nok „til Verdom, til Overbevisning, til Rettelse,

til Dyringtelse i Retfærdighed, og som ikke har Guds forvædelst den Taalmodighed og Trøst som Skrifterne giver.

De lader sig lede ind i den saaldte „Christian Science,” hvor de oplæres til at kommandere Gud som en Vijerant til uophøvelsig at lystre deres Vilje.

At Guds Ord foreskriver ydmyge Begjæringer og taalmodig Dien i Forvisning om, at om han end tøvel, skal han dog visseelig komme, har ingen Betydning for dem. De vil ikke høre Mose og Profeterne, hvorfor deres evige Lod visseelig bliver den rige Mandes i Helvede, hvis de ikke omvender sig fra sin Vels Vilfarelse.

Saa har vi den store Stare Tøvelere, der lætter sine Spørgemaalsbøveln hende her og der, angaaende Verdomme i Guds Ord, og dette ignes de er gjuldt og søvelsig eller i alskald noksoa ufyldigt.

Men er da ikke dette at opgive sig over det som er Guds og Guds Dyrkelse?

Er der nogen Mening i for den retfærdige at ville forrigere den retfærdige eller for Sladningen at opgive sig over Sladningen? „Hos er du, at du vil gaa i rette med Gud?”

Som den fattige Lazarus freltes ved i Troen at gribe den Forjættelse, som var tilskat hans Fader Abraham, saaledes er der heller ikke for dig, du Tøveler, „givet noget andet Ravn under Himlen ved hvilket det bør dig at blive frelst,” end Jesu Ravn. Om dette vidner Loven og Profeterne.

Vil du ikke tro Loven og Profeterne vil ogsaa du maatte dele Lod med den rige Mand i Helvede.

Da der nu hos enhver af os er en Gru for at fortæbes og en Væveljel efter evigt Liv, gjælder det for os at gribe den frelse Gud i Ordet ræffer os. Det siger os bestemt: „Der er ikke frelse i nogen anden; thi der er intet andet Ravn givet os under Himlen ved hvilket det bør os at værde frelst,” end Jesu Ravn. „Jesus Kristus er den sande Gud og det evige Liv.” „Og som tror paa ham har et evigt Liv,” og „fra hans Liv skal der flyde levende Vandstrømme.”

Mose og Profeterne vidner saaledes for os:

At Guds Ord er det eneste, som kan frelse et Menneske.

1. Fordi det alene kan hjælpe os til den rette Selverkjendelse.

2. Fordi det alene kan hjælpe os til den rette Gudsberkjendelse.

3. Fordi det alene viser os og ræffer os den Retfærdighed, i hvilken vi kan bestaa for Gud. — „Kristus er vor Retfærdighed.”

4. Fordi det alene kan forlene os Kraft til en godvelig Opstandelse og en hellig Vandring i et nyt Levnet.

Verdens Stodam er Taarflod for Gud.

Man maa være vel grundfostet i Guds Ord og holde fast derved, naar Djævelen søger at svikede vor Tro ved sine høvelige Fæbber frendreagle af menneskelig Fortvævel og Fornuft; thi denne er Djævelens Brud og vil beständig være slog og vis i guddommelige Ting og mener, at hvad den anser for ret og godt, det maa ogsaa gjælde for Gud.

Men Troen holder sig til Guds Ord alene og ved, at menneskelig Visdom, vel Kunst, stor Magt, og hvad for Gøvel og Tøvel Mennesket ellers kan have, gjælder slet intet for Gud, men alene hans Raade og Søvelnes Fortæbelse i Kristus. Derfor kan den tilbagegaa og kuldstæ alle saadanne kostelige Panfund og høvelige Fæbber. Fornuften har vel den Fortæbelse, at den er rustet og smukt med Guds Udsagn om, at han stadfæfter dens Regimente paa Jorden og lader sig det behøve; men dog saaledes, at den dermed ikke maa gjøre Indgrib i Guds Regimente eller berøvelne sig og vulle mod ham, men vide, at hvad der paa Jorden heder Magtskab, det heder for Gud Taarflod; hvad der for Verden berøvelnes og prises som Hævel og høvelig Vævel og Død, det er for Gud Lyd og under Verden; hvad der paa Jorden heder Liv, det er for Gud intet andet end Død. — (Dr. Luther.)

Himlens Reteide.

Alle Marie vandrede en stjerneklar Aften ad Himmelen til ved sin Faders Haard. Hun saa nraavelst op paa den straalende Himmel, som

om han vilde tælle Stjernerne. Til sidst spurgte Faderen: „Sig mig, fjære Barn, hvad er det egentlig, du grunder paa, siden du stadig ser op ad?“ „Nø, Fader,“ lod Svaret, „jeg tænkte just: naar Himlen paa Brangviden ser saa vidunderlig delig ud, hvor herlig maa den da ikke være paa Retsiden!“

Et lidet Jubelg i Afholdslagen.

For „Herald“ af —f.

Afholdslagen er et af de brandende Spørgsmaal, som er oppe i Tiden. Den store Misbrug af de sterke Drikke har gjort, at mange har faaet Sinen aabnet for disses skadelige Indflydelse. Er det en Skam for kristenbeden, at mange af kristendomens Beskændere lader sig besee af de sterke Drikkes skadelige Indflydelse, saa vil det være en endnu større Skam, dersom de kristne skulde overlade det til andre at modarbejde denne skadelige Indflydelse. Vi kan ikke nægte, at Afholdslagen ofte har gaaet i skjæve Spor; det er derfor de kristnes Pligt at gjøre sit til, at den kan komme ind i de rette. Dette Spørgsmaal saavel som alle andre Spørgsmaal, som er oppe i Tiden, maa saa sin rette Beslutning, Beslutning og Begrænsning af Guds Ord, som er eneste Regel og Rettesnor for Tro, Lære og Vin.

1. Vi skal derfor først se, hvilken Regel og Rettesnor den hellige Skrift giver os med Henhæng til denne Sag. Vi skal se „a“, hvad der menes med Vin i den hellige Skrift; „b“, hvad Skriften siger om Brugen deraf og „c“, hvad den siger om Misbrugen.

a. Den Slags sterke Drikke, hvorom der formentlig tales i den hellige Skrift, er Vin. Men hvad mener Skriften med Vin? Mange af dem, som ivrer mest for Afholdslagen, søger at bortforklare det Ord, som i Skriften er oversat med Vin. De siger, at det kun var ret og slet Saft af Druer, og at det saaledes ikke var nogen berusende Drik i sig selv med vore almindelige Vine. Det er derfor intet Under, at mange vil borttage Vinen endog fra Nadvoeren og bruge Saft i stedet, som ogsaa for en stor Del er ligesom dem blandt de reformerte Samfund. Det er derfor ikke saa ganske unødvendigt, at vi tager for os Skriften for at se, hvad den mener med Vin, om det er Vin i sig selv med vore almindelige gjærede Vine, eller om det kun er ugjæret Saft.

At den Vin, hvorom det gamle Testamente taler, var af den Beskaffenhed, at man kunde blive drucken deraf, ser vi af 1 Mos. 9, 21, hvor det berettes, at Noah drak af Vinen og blev drucken. At med „drucken“ her

ikke menes „utørst,“ ser vi deraf, at han ogsaa opførte sig som en drukken. Ligesledes ved vi ogsaa, at den Vin, Lots Døtre gav sin Fader at drikke, var af den Beskaffenhed, at han blev drucken deraf (1 Mos. 19, 32). Salomon fortæller os, at blandt de Lærdomme, som hans Moder gav ham, var ogsaa den, at det ikke sømmede sig for Konger at drikke Vin, da de let kunde komme til at glemme det, som var dem beskikket (Ordspr. 31, 4). Den Vin, som kan bevirke det, maa være gjæret. Esaias (25, 6) taler om lange gjent Vin, som er aftappet fra Værmen. Det kan da umuligt være Saft; man tapper ikke Saft af Værmen. Naar Herren giver Love om en Rasarævers Væster, saa siger han (4 Mos. 6, 3): „Da skal en saadan holde sig fra Vin og stærk Drik, og han skal ingen Saft drikke af Druer.“ Dersom Vin skulde være det samme som Druesaft, hvorfor da bruge to forskjellige Udtryk om den samme Ting og paa samme Sted? Dette maa være Beviser nok fra det gamle Testamente.

Men kan vi nu ogsaa fra det nye Testamente bevise det samme? Lad os se. Efterat Jesus havde gjort Bånd til Vin i Brylluppet i Kana i Galilæa, siger Nægemeesteren, efterat han havde smagt paa den: „Andre skriver først frem den gode Vin og naar de er blevne drukne, da den ringere; men du har forvaret den gode Vin indtil nu“ (Joh. 2, 10). Af dette Sted lærer vi, at man paa andre Steder brugte Vin, som man kunde blive drucken af og at den Vin, som Jesus gjorde, var af samme Beskaffenhed. Det er naturligtvis ikke hermed sagt, at man blev drukne ved dette Bryllup, thi da havde nok ikke Kristus været der; Nægemeesteren giver kun sin Erfaring fra andre Steder.

Nu har man indvænt, at med „drucken“ paa dette Sted menes at have drukket sig utørst. Det skulde da ogsaa være: Naar de har drukket sig utørst af den gode Saft, da vil den daarlige Saft være god nok; men hvem vilde vel bryde sig om daarlige Saft, naar man havde faaet alt man vilde af god Saft? Vi mener os, at det Ord, som her er oversat med Vin, er det samme Ord, som Paulus bruger, naar han skriver til Timotheus og til Titus om, hvorledes en Biskop og Værer skal være, de skal blandt andet ikke være hengivne til Vin (1 Tim. 3, 5, 8; Titus 1, 7; 2, 3). Men Paulus mener, at de ikke skal være hengivne til Saft? Hvis saa, saa bør man ogsaa afholde sig fra Nøddens af denne Drik. Dette har været Beviser nok for, at det, den hellige Skrift kalder Vin, virkelig var, hvad vi forstaaer med Vin.

b. Lad os se, hvad Skriften siger

om Brugen af Vin. Jødeland, saavel som den øvrige Del af det vestlige Asien, var af Naturen et rigt Vinkland. Jesus taler i sine Signeller baade om Vingårde og om Vinperler. Vin var saa almindeligt i den Del af Landet, at man ansaa det for nødvendigt for enhver Husholdning at være forsynet dermed. Jakob bragte sin Fader Vin at drikke, og han drak, heder det (1 Mos. 27, 25). Melchisedek, Kongen af Salem, bragte Brød og Vin frem for Abraham, forat han og hans Høll kunde vedertage sig dermed. Vin var meget almindeligt ved Raaltiderne. Derfor forundrede man sig over Johannes, fordi han levede anderledes, end som Skik var. „Han hørteen saad Brød eller drak Vin, og man sagde, at han havde Djevelen;“ men Jesus, som gjorde begge Dele, beskyldte man for at være en Jædder og Vindranter (Luk. 7, 33; Matt. 11, 19). Vin var et Vilde paa Glæde. Vin glæder et Menneskes Hjerte“ (Sal. 104, 15.) Man plejede at give Vin til de bedrøvede. Salomon blev befalet af sin Moder at „give Vin til dem, som er besværgede i Sjælen“ (Ordspr. 31, 6). I Profeterne Esaias' (24, 9) og Jeremias' (28, 33) Spaaord om det jødiske Lands Odelæggelse nævnes blandt andre Særger, som skulde komme over Jødet, ogsaa den, at Vinen skulde tages fra dem. Vin blev ogsaa brugt ved festlige Anledninger. Job's Øren brugte Vin i deres ældste Broders Hus, da de var samlede til Gæstebud (Job 1, 13). I Brylluppet brugte man Vin, som vi kan se af Beretningen om Brylluppet i Kana. Vin blev ogsaa brugt som Lægemiddel, hvilket vi kan se af Beretningen om den barmhjertige Samaritan og af Paulus' Ord til Timotheus: „Drik ikke mere Vand, men nyd lidt Vin for din Mave og dine jevnlige Sygdomme.“ (1 Tim. 5, 23).

c. Lad os se, hvad Skriften siger om Misbrugen af de sterke Drikke. Salomon siger i sine Ordsprog (21, 17): „Ove, som elsker Vin, skal ikke blive rig.“ Var dette sandt paa den Tid, saa er det ikke mindre sandt nu. Naar man møder fattige, forsultne og forfæsnede Værn, og man spørger dem om Grunden til deres Elendighed, saa vil vel Svaret lyde alfor ofte: „Jeg drifter.“ I det 23de Kapitel af Ordsprogenes Bog viser Salomon os en Drunkens Tilstand. Han spørger: „Hvem (vederfare) Ve? hvem Fattigdom? hvem Trætter? hvem Klage? hvem Saar uden Karsag? hvem røde Øine?“ og vi kunde gjerne lægge til: hvem rød Næse? Han svarer paa disse Spørgsmaal selv: „Dem, som hører (længe) ved Vinen, dem, som kommer at søge efter blandet Drik.“ Passer ikke den

ne Beskrivelse paa Drunkerne ogsaa i vore Dage? I det følgende formåner han til, at man skal holde sig borte fra disse berusende Drikke: thi de gjør, at man taler forvæntede Ting, og at man bliver svimmel som en, der ligger paa en Mastetop. Og naar en saadan opvagner af sit Rus, da vil han fremdeles søge dem mere. Han vil søge efter disse stimulerende Drikke for at styrke sig efter at have paadraget sig en Svagbed med den foregaaende Rus. Deraf kommer det, at det er saa vanskeligt for en Drunker at holde op med at drikke. Esaias (9, 11) raaber „ve over dem, som staar aarle op om Morgenen og søger efter stærk Drik, som løve (lange) til Luffmærket, at Vin maa brænde dem.“ „Ve (dem, som er) veldige til at drikke Vin og duelle Mænd til at blande og isjæmpe stærk Drik.“ Han raaber Ve baade over dem, som drifter og over dem, som skjæmper i til andre. „Ve den hovmodige Krone, de drukne af Ephraim,“ „ja ve dem, som humle om af Vin“ (Es. 28, 1). Esaias raaber ve over dem, fordi han ser den Straf, som vil komme over dem for deres Synders Skyld, og til disse Synder hører ogsaa den Synd, at mange — og det endog blandt de fornemste er henfaldne til Drik. „Ogsaa disse,“ siger han, fare vild af Vinen, og ere forvildede af den sterke Drik, Prest og Profet fare vild af den sterke Drik, de fare vild i Synet, de valse i Dommen.“ I det 56de Kap., hvor Esaias taler om de falske Lærere, som han sammenligner med stumme Hunde, som ikke kan gjæ, anfører han noget af deres Tale, som heller ikke taler til deres Fordel: „Kommer (siger de), jeg vil tage Vin, og lader os drikke stærk Drik, og imorgen skal det være som paa denne Dag, den skal være stor, ja saare ypperlig.“

Paa flere Steder i det nye Testamente stilles Drunkere i Klasse med Løve og Røvere, og det siges om dem, at de ikke skal arve Guds Rige. Paulus formåner Epheerne 5, 18 til ikke at drikke sig drukne af Vin, i hvilket der er Røgelsesløshed. Og i sine Breve til Timotheus og Titus siger han, at de, som skal indehave en Biskops og Værerembede, ikke maa være hengivne til Vin. Er det forbudt Prest og Værer at være hengivne til Vin, saa maa det ogsaa være forbudt andre. Dette er i Klarhed Bibelens Være angaaende Afholdslagen. Jesus Strachs Søn har nok den rette Opfatning af denne Sag, naar han skriver i sin Viddoms Bog 31, 29: „Var ikke tapper i at drikke Vin; thi Vinen har fordærvet mange. Lige med Livet er Vin for Mennesket, naar du drifter den med Naade. Vin, som driftes til rette Tid med Naade er Hjertets Fryd og Sjæleens Glæde;

vin, som drifles i Mængde under Riv og Strid volder Bitterhed. Drukkenskab forøger den uforstandiges Nidrigbed, saa han forgaar sig; den forminsker Styrke og skaffer Saar."

2. Lad os nu for det andet se mere paa den praktiske Side af Sagen. Vi skal se „a“, hvad vi skylder Gud; „b“, hvad vi skylder vore Medmennesker og „c“, hvad vi skylder os selv med Henjyn til denne Sag.

a. Vi skylder Gud alt, os selv og hvad vi har. Han har skabt os i sit Billede, for at vi skulde være ham lige. Han giver os alt, hvad vi trænger til at opholde dette Liv: Klæder, Sko, Mad og Drikke osv. Og dette gjør han, for at vi skulde takke ham, love ham, adlyde hans Vilje allesteds og tjene ham. Han har gjensøgt os, for at vi skulde høre ham til, være hans Børn. Han har helliggjort os, for at vi skulde vandre i et ham velbehageligt Levet. Vi skulde ære Gud med vore Legemer og vor Mand, thi de høre Gud til. Vi skylder Gud, at vi vandre, som det sømmer sig hans Børn, og gjør vi det, saa vil vi ogsaa holde os borte fra Saloonen; thi det sømmer sig ikke for hans Børn at besøge Raftens Suler. Vi skylder Gud, at vi afholder os fra alt letjindigt Brug af de sterke Drikke.

Vi skylder Gud vort Gods. Den Eiendom, vi siges at have, er ikke vor men Guds. Vi er Husholdere over Guds Gaver og skal engang gjøre Regnskab derfor. Staar dette klart for os, saa vil vi ikke raadsføre os med Skjød og Blod, men vi vil spørge efter, hvorledes Gud vil vi skal forvalte hans Gods, og vi vil rette os derefter. Det burde være klart for enhver, at Gud ikke vil, at hans Gods skal ødsles bort paa Saloonen. Hvorledes vilde en søle paa Regnskabet's Dag, naar han bliver spurgt om, hvorledes han har brugt Guds Gaver og han maa svare: Saa eller saa meget har jeg brugt op paa Saloonen. Mon ikke en saadan vilde blive regnet iblandt de ntro Tjenere? Vi skylder Gud, at vi bruger hans Gods paa en ham velbehagelig Maade; at vi er tro Husholdere over hans Gaver.

b. Næstetjærligheden kræver af os, at vi skal befordre andres Vel baade i legemlig og aandelig Henseende. Vi har nu seet, at Skriften fordømmer Misbrugen af berusende Drikke og vi har ogsaa seet, at en saadan Misbrug medfører baade legemlig og aandelig Glendighed. Vi ved ogsaa, at de sterke Drikke misbruges i en sørgelig hoi Grad, hvijs herfor behøves ikke at fremhæves. Vi ved ogsaa, at det er meget vanføseligt for en, som er nedfunten i Drukkenkabsjynden at løsrive sig derfra. Kan vi nu komme en saadan til Hjælp og forhindre andre fra at falde i denne Synd, saa er

det vor Pligt at gjøre det. Skjønt det ofte kan synes forængt, saa kan dog med Guds Hjælp en hel Del gøres i den Retning. Men paa hvilken Maade kan det nu gøres? Dette Spørgsmaal besvares paa forskjellige Maader. Mange mener, at man uden videre bør slutte sig til en eller anden Totalafholdsförening og man er straks færdig til at dømme dem, som ikke kan gaa med derpaa, som saadanne, der forsværer Drikkeforbruget. Andre kan gaa forlangt i modsat Retning og erklære, at saadanne Foreninger intet godt kan udrette. Vi er skyldige til at gjøre alt vi kan for at modarbejde Drukkenkabsjynden saavel som andre Synder. Det er vor Skyldighed at advare derimod, samt bede for dem, som er faldne i denne Synd, at de maa oprejses og for de unge, at de ikke maa fristes dertil, samt foregaa dem med et godt Eksempel og paa andre Maader gjøre vort til Drukkenkabsjynden Udryddelse. Paa Steder, hvor der ingen kirkelig Forbindelse er, kan Omstændighederne gjøre, at det er godt og gavnligt at danne Afholdsföreninger, saafremt disse Foreninger ikke sætter sig ud over Skriften. Jeg siger: sætter sig ud over Skriften, fordi det virkelig ofte er Tilfældet. Man danner Foreninger for at modarbejde en Synd, Drukkenkabsjynden, men glemmer, at der netop i saadanne Foreninger er store Fristelser til andre Synder, for Eks. Egenretfærdighed og Dømmefølge.

[Fortf.]

„Dømmer ei efter Udseende.“

(Noh. 7, 24).

Naar man er paa Rejse, saaledes skriver Otto Juncke i sin nyeste Bog: „Nye Rejsebilleder,“ 1892, bør man altid være bejælet af Langsæl efter at hjælpe et og andet Hjerte tilrette, som mangler Fred. Men ganske vist, man tager undertiden frygtelig fejl, naar man mener: „Der har du et Menneske for dig, i hvem Evighedsfravene er vakte; han længes aabenbart efter aandelig Trøst!“

Paa en Rejse i Salzammergut, et Bjerglandskab i de østerrigste Alper, sad jeg engang ligeoverfor en Herre, som havde et ærværdigt, men tillige, saa forekom det mig, dybt bedrøvet Ansigt. Omjider drog han et meget dybt Suf. Nu kunde jeg ikke holde mig længere, men spurgte ham, fuld af Medlidenhed:

„Vil De nu ikke sige mig, hvorfor De sukker saa dybt?“

Han smilede og svarede:

„Jo, med stærke Fornøielse! Jeg sukker, fordi vi endnu er saa langt

fra den Station, hvor man faar saa godt et Glas Ø!“

Jeg var som himmelfalden. Jeg havde ventet at stifte Bekjendtskab med den tørstige Hjort, hvorom Salme 42 taler, og nu? Ganske vist er det jo ikke helt afgjort, at der ikke sad et Stykke af en tørstig Hjort skjult i den Mand, der kun talte om sin Tørst efter Ø. Men hvad der kom for Dagens Lys, var i alt Fald kun en ganske ordinær kjødelig Trang. Og jeg havde faaet en Laas hængt for min Mund.

Ja, saaledes kan det gaa en. Men desuagtet er og bliver det dog saa, at der skaffer en Mængde tørstige Hjorte omkring, al, ogsaa mange, hvis Strig ingen agter paa, hvis Sorg ingen spørger efter, og som ingen leder hen til den Kilde, efter hvilken de længes.

Det er heller ikke altid gaaet mig som med denne „Ø-Mand,“ der saa ud til at tørste efter Livens Vand og dog kun havde en kjødelig Trang. Adskillige Gange har jeg ogsaa fundet, at Mennesker, som havde et meget verdensagtigt Ydre og teede sig meget moderne, alligevel har den største aandelige Modtagelighed i sig. Kun et Eksempel: Jeg sad en Gang i flere Timer i en Postvogn lige overfor en Dame, som var isjort en overordentlig kofet Klædedragt og da ogsaa hele Tiden var sterkt optagen af sin Pjunt og allehaande Krimstrams og Snurrepiberier. Alligevel opdagede jeg i hendes Ansigt et Træk af dybt Bemod. Omjider, da hun syntes at have tabt en eller anden Ting og famlede omkring med Hænderne efter den, spurgte jeg hende ligesaa venligt, som alvorligt og indtrængende:

„Lør jeg spørge, Frue, hvad De søger efter?“

Hun svarede: „Lige i Diebliffet søger jeg efter min Eau de Cologne-Flaske, men hvad jeg ellers nafladeligt søger efter, og i det samme brast hun i Graad, det er Fred i min Sjæl! Det tør jeg vel nok sige til Dem, thi jeg saa for lidt siden, at De læste i det nye Testament.“

Nu var vi ude i rum Sø. Jeg tilføjer endnu kun, at Apostelen Jilip sikkert ikke paa sin Rejsetur har haft en bedre Discipel i Kammerjvenden fra Morland, end jeg havde i denne Dame paa vor fælles Diligencefart. Og jeg nærer godt Haab om, at vor Samtale har aaret Frugt for Evigheden.

BANK of STANWOOD

GENERAL BANKING BUSINESS
...Drafts on all parts of the world...
Stanwood, Wash.

Alterbilleder Portrætter og Billedstubs materier udpræs godt og billigt. Alt Arbejde garanteret. 17 Nørre Esfaring. De bedste Anbefalinger hoved. Skriv efter Katalog til **Hrne Berger, Artist.**
544 Wash. Str., Portland, Oreg.

Dr. A. P. Johnson,

Norsk Læge.

Kontor: 938 Pacific Avenue
(over Walstrøms Apotek)
Kontor-Telefon: Main 1067. Residens-Telefon: Main 7563
Popul: 701 So. V Street.
TACOMA, WASH.

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — — Wash.

PORTSMOUTH HOTEL & CAFE

516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Hjemlige Priser. Godt Væreling. Moderne i alle Henseender. Hotel og Cafe under samme Bestyrelse
P. P. PAULSEN, Prop.

KLÆBO DRUG CO.

(Etableret 1888)
For Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de scandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

Dr. McEacheran, M.D.

Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL

Klædeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Overrett
1618 Hewitt Ave.

„Pacific Herald.“

Kristelig Ugeskrift, a religious weekly, blyget af Presbjensens for Pacific Distrikt af den Kæfste Synode ved en Kvalite.

Entered at the post-office at Packland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Ethel, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Vefsendigjætteljer og Katteljer indsendes til Pastor Ove J. O. Tvedt, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning bestjeres af Pastor O. M. Hornegri.

Deres abfkrættede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil man kam.

Bladet koster

for Aaret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Herre, forsy og Troen.

For cirka 25 Aar siden begyndte Past. Theis af Missouri Synoden frifkkelig Arbejde i Dakland, Cal. Om saa Aar havde han en Søndagskole paa over 200 Børn, og han syntes ikke han kunde lade det gaa længere med Oprettelse af en ordnet Menighedskole. Der vilte sig dog uden Erkjendelse blandt Jollet for Sagen. Han tænkte dog, „vi maa begynde, vi foar da vel mindst en 25 af de 200 Børn. Været blev kaldt fra Skoleforer Seminaret i Addison, Ill. I Skolebrevet til ham stod blandt andet: „Vi kan ikke love dig nogen fast løn, alt vi tør love dig er Mod og Klader.“ Han modtog Skallet. Da Skolen aabnedes skulde han da talte sine 25 Elever, — en, to, tre, fire, — længer kom han ikke; thi der var ikke flere. Han er frendedes Været for samme Skole og nu er der henved 85 Børn. Om du træffer ham vil du se saa ven, velkædet og velnæret en Mand, som nogen du kan træffe i Dakland. Naar du ser ham ser du med det samme Daklands bedste Organist. Kyslig var han tilbuddt \$1,500 Aaret for at spille Orglet i en af Orens fashjonable Kirker. Han modtog ikke.

Da jeg kommer havde den Jernsølle af saa luse med denne Været, spurte jeg ham: „Hvorledes kunde du modtage Skald paa saadanne Vefingeljer?“ „Guds Forjætteljer,“ svarede han „gav mig Mod dertil.“

S. M. T.

Døren aabned.

Vort Samfunds Skoler venter paa sin Ungdom ikke for at tjene Penge paa dem, men for at kunne lære vore Unge det bedste, som vort Korste Jolk eier: en kristelig Opdragelse og Uddannelse. Gud ske Lov for den Mand, som bejærede vort Korste Kirkefolk og drev dem til under store Opofrelser at rejse disse kristelige Ungdomsskoler iblandt os. De fleste rejste fattige fra Norge, og som berøver for at søge sig et hjem. Dog ikke blot at søge og vinde, men ogsaa give har været deres Opgave i dette Land. Thi trods fattige bragte de med sig et stort og kostbart Arbeidsredskab. Det siges om det norske Jolk som kom hid, at det er et Jolk med kraftige Karer, stærk Vilje og icg Udholdenhed, og Betsens Sidder vidner, at dette er sandt. Derved har de ydet store Bidrag til sine Efterkommere som til det hele Land.

Den berfagte Arv.

Men dette er ikke det største og værdifuldeste. Arbeidsredskabet er vor Herres Jesu Kristi Evangelium. Kjærlighed til Jerskeren og hans Ord er den Mand, som lyser os imøde fra den Mangfoldighed af Kirker og Ungdomsskoler, hvor Korste Lutherane har bojet sig i dette Land. Og ud fra Menigheden og Skolen rækker de Arven til den unge Slegt.

Vil de Unge tage imod og bevare denne Faders og Moders Arv? Derfor beder vi Herren om hans Raade; thi derpaa beror deres Fremtids Lykke og Styrke.

Unge Venner, vore Skoler venter paa eder! I træfter efter kundskaber og Oplysning, og vi glæder os derved. Vi ønsker, at I skal blive en kundskabsrig Slegt, der kan staa jevnhøit med eders Tid. Vore Skoler haar rede til at meddele eder kundskaber i de forskellige Fag som I maa gulle Uddannelse i, ligesaa godt og grundigt som Statens Skoler er istand til det.

Men vi vil minde eder om et: I er en kristen Ungdom, og som saadan har I en anden Opgave end blot at forale verdslige kundskaber og gnyde denne eller hin timelige Stilling. For det første har I den Opgave selv personlig at bevare og vokse i eders Kirkestand som Guds Børn, og for det andet at være Jesu Kristi Vefjendere og Fudbærere i de Omgivelser I kommer til at leve i. Enten I bliver Farmere, Været, Doktorer, eller hvilken anden Vinstilling I maatte vælge saa har I ved Siden deraf og langt over samme det And og den Opgave som eders Kirkestand og Kirkestand paalægger eder.

At blive dugtiggjorte til denne eders Bled hesteste og helligste Gjer-

ning som Statens Skoler ikke hjælpe eder til. I saa Maade vil de lade edre gaa hjælpeløse og uden Oplysning. Thi de eier ikke, meddelejer ikke „den Kundskab, som kan gjere et Menneske viis til Salighed ved Troen paa Jesus Kristus.“ Guds Ord, Jesu Kristi Evangelium. Derfor beder vi eder som kristen Ungdom at komme til vore kristelige Ungdomsskoler, hvor Jesu Mand gennem Guds Ord skal være det ledende, berende og dannende i al kundskabs Reddelelse.

Gud velsigne eder som kommer, at I maa saa Arven fra Fader og Moder kjær, og dugtiggjorte eder som kristi Disciple til at lade det hvide Lys skinne i en mørk Verden. Kom! I vil aldrig angre det, men siden i Livet glæde eder og takke Gud, som gav eder en saadan Anledning i Livet.

Et Ord til Forældre.

Ogsaa nogle Ord til eder Forældre. I har været med og bygget vore Ungdomsskoler, lad nu eders Børn hestte Katten deraf. Tænk sig noget saa selvomdiggende som med Opofrelse at bygge Skoler og saa — ikke ville benytte sig af dem, ikke lade sine Børn vinde godt deraf! Det koster mange Penge, siger du. Er det da ikke for dine Børn du lever og arbejder? Nogen bedre, trængere Arv kan du ikke give dem end en god kristelig Opdragelse og Uddannelse. Lad dem saa Anledningen! — (A. S. Eilforud i Kirkefædende.)

Ogsaa berude i Pacific Distrikt har vi en saadan Ungdomsskole i Portland, Wash. Den lyder paa forskellige Kurser, hvor de Unge kan saa Undervisning i de Fag, som de jærfstid maatte ønske. Skolen drives i kristelig Mand og paa et kristeligt Grundlag. Unge Mand og Kvinder, som har Anledning, kan ikke benytte Tiden bedre end at gaa til en saadan Skole. Skriv til Skolens Vefjurer efter Katalog. Hans Adresse er Prof. R. J. Song, Portland, Wash.

Indianerne og Himmelbogen.

Denne Fortælling var trykt i Herald i 1904. Efter Oparfdring trykkes den nu igen. — Red.

I Aar er det nep 100 Aar siden Kaptein Clark og Col. Lewis paa vor Regjerings Vegne foretog den farefulde og vanskelige Reife over hele Kontinentet fra St. Louis til Stillehavskysten. De drog tidlig om Aartu 1804 afsted fra St. Louis, fulgte langs Missouri River foalangt op som til det Sted, hvor Mandan nu ligger i Nord Dakota. Der laa de over Vinteren. Derfra drog de den 8de April 1805 vestover i den Retning, som Northern Pacific Jernbanen siden tog og nu følger.

Den 20de September naaede de næsten forkomme af Hunger en Landsby af Nez Percés Indianere nær Zedforfen af Clearwater River i Idaho, som ikke er meget langt fra det nuværende norske Genesee Settlement i Idaho. Af denne Nez Percés Stamme, som endnu bebod de gamle Tomter, blev de meget venligt modtagne og gjæstfrit pleiede. Hos en Høvding af denne Stamme efterlod Expeditionen sine Heste og andre Sager, som skulde tages vare paa, indtil de kom tilbage. Der byggede de sig Vaade og gif nu med Strømmen mange hundrede Mile nedover Clair Water, Snake og Columbia River, hvis Runding ud i det Stille Hav de naaede den 14de November, samme Aar. I en Bøgt fød for det nuværende Astoria overvintrede de.

Kæfte Aar drog de tilbage omtrent samme Vej, som de var komne. Nez Percés Indianerne havde taget godt vare paa deres Sager. Lewis og Clark Expeditionen kom tilbage til St. Louis den 25de September 1806. Mandt Nez Percés Indianerne hændte der 28 Aar senere en Begivenhed saa rørende og værdsværdig, at vi tror enhver kunde have godt af at blive kjendt med den. Den er beskrevet af en William Walker i et Pres som er dateret den 19de Januar, 1833 og trykt i „The Christian Advocate“ i New York, 1ste Mars, 1883.

Denne William Walker var vistnok en Saltblods Indianer med gode kundskaber. Han tjente som Læge, men var Medlem af Whandottesstammen, der sendte ham til Vesten for at undersøge noget Land vestenfor Mississipp, som var tilbuddt hans Stamme af Regjeringen. Han maatte da bevende sig til General Clark, som er den førnævnte Kapte Clark og nu var Indianeragent i St. Louis. Hvad denne Walker fortæller om Besøget hos Clark og Sammentræf med Indianere fra Nez Percés Stammen, synes rent utroligt, men det er stadfæstet af to Missionærer, Lee og Frost, som udgav en Bog: „Ti Aar i Oregon,“ fra 1834 til 1844 og desuden af en Dr. Catlin, som undersøgte Sagen hos General Clark.

William Walker skriver blandt andet saaledes: „Jeg vil fortælle en Anekdote, om jeg saa maa kalde det. Straks efter at vi paa vor Vej til Vesten havde landet i St. Louis, gif jeg til General Clark, Superintendent for Indianerforfæret, for at fremlægge mine anbefalingsbreve fra Sekretæren for Kriegsforfæret, for at saa saadanne fra ham til de forskellige Indianeragenter længere oppe i Landet. Medens jeg i hans Kontor udførte mit Værende, under-

rettede han mig om, at tre Indianerhøvdinge fra „Flathead“ Nationen var i hans Hus og de var ganske syge og at en Aftede var død nogle Dage siden. De var fra Landet vestenfor Klippebjergene. Da jeg aldrig havde seet, men ofte hørt om denne Stamme, drev Nysgjerrigheden mig til at stige ind i det tilstødende Bærelse. Deres Udseende slog mig. Nj Udseende er de forskjellige fra nogen Stamme, som jeg har seet: smaa af Vækst, fint formede, smaa Lemmer og i det hele det nysgjerrigste Uigemaal. Længden, som de havde vandret tilføds, var omkring tre Tusen Mil for at besøge General Clark, deres store Fader, som de kalder ham, da han var den første amerikanske Embedsmand, som de nogen Gang var blevne bekendt med; og da de havde stor Tillid til ham, var de komne for at raadspørge ham i et meget vigtigt Anliggende.

General Clark fortalte mig Hensigten med deres Rejse. Og, min kjære Ven, det er mig umuligt at beskrive for dig mine Følelser, da jeg lyttede til hans Fortælling. Jeg vil ajsentage den saa kort som jeg kan.

Det ser ud til, at en eller anden hvid Mand havde trængt frem til deres Land og truffet til at være en Tilskuer af deres religiøse Skikke, som de samvittighedsfuld iagttager til bestemte Tider. Han underrettede dem om, at deres Maade, at tilbede det højeste Væsen paa, var aldeles urigtig og istedetfor at behage Gud, var den ham meget mere mishagelig. Han sagde ogsaa, at de hvide Folk langt borte mod den opgaende Sol var komne i Besiddelse af den rette Maade at dyrke den store Mand paa. De havde en Bog, som indeholdt Undervisning om, hvorledes man kunde faa hans Velbehag og holde Samkvem med ham. Og med denne Beileidning behøvede ingen at blive forvildet, men enhver, som vilde følge den der givne Beileidning, kunde nyde hans Gnist i dette Liv, og efter Døden vilde han blive optagen i det Land, hvor den store Mand bor, og for bestandigt skulde han leve med ham.

Da de havde faaet denne Underretning fra den hvide Mand, sammenkaldte de et almindeligt Raad for at tage denne Sag under Behandling. Nogle sagde: dersom dette er sandt, da er det høi Tid, at vi kommer i Besiddelse af denne Dyrkelse og dersom vor Tilbedelse er urigtig og mishagelig for den store Mand, da er det paa høi Tid, at vi lægger den tilside. Vi maa lære noget mere om dette. Det er en Sag, som vi ikke kan sætte ud. Jo svarere vi lærer at vide Sandheden, des bedre er det.

De valgte da fire af sine Høvdinge til at drage til St. Louis for at

besøge den store Fader, General Clark, og faa Underretning af ham, da de var visse paa, at han vilde fortælle dem hele Sandheden i den-na Sag. De ankom til St. Louis og fremstillede sig for General Clark. Han blev ganske forlegen, da han sølte Ansvar, som hvilede paa ham. Han sagde dem, at det, som den hvide Mand havde fortalt dem i deres eget Land, var sandt. Derpaa gav han dem i Northed Mennekeslagstens Historie fra Stabelsen til Kristi Komme, hans Liv, hans Forskrifter, hans Død, Opstandelse, Himmelfart og det Forhold han som Midler staar i til Mennekeset, at han vil dønnne Verden osv.

Stakkels Mand! Det blev dem ikke alle tilladt at vende hjem igjen til deres Folk med Underretning. To døde i St. Louis og de andre to drog noget modløse afsted paa Veien til deres Fødeland. Enten de naaede hjem eller ikke, vides endnu ikke. Forandringen i Veir og Vedemaade virkede haardt paa deres Helbred. Deres Føde hjemme er fornemmelig Grønager og Jist. Om de døde paa Veien hjem, da Fred med deres Navne. De døde som søgende efter Sandheden. Jeg har faaet Underretning om Flatheadstammen, som Nation, har de færreste Laster af alle Indianerstammer i Amerika.

Du har Frihed til at benytte denne Beretning, saaledes, som det synes bedst. Din i Hast, William Walker.

Følge andres Beretninger vilde nok Clark gjerne opfulde sine Indianergjesteres Huske, men hans Vestræbelser var neppe tilfredsstillende. Da han var katolik, tog han dem til den katolske Kirke i St. Louis, men hvad de der saa og hørte, tilfredsstillende ikke deres Længsler. For at more dem, tog han dem til Theater, men de kom ikke til St. Louis for at more sig. De ønskede „Vogen“ og at lære Veien til et evigt Liv, men der var ingen Overfættelse, søf de forstod, og Begyndelsesgrundene i Kristendom, som de saameget ønskede kunde ikke gives dem i den korte Tid, som de kunde forblive i St. Louis.

General Clark lovede, at Missionærer, der kunde lære dem Livets Veir, skulde sendes dem og derved maatte de give sig tilfreds.

Da de tog Afsted fra General Clark skal en af dem have holdt ontrent følgende Tale til ham: „Jeg kom til dig paa en Sti af mange Maaner, fra Solens Nedgang. Du var Ven af mine Fædre, som alle er gangne den lange Veir. Jeg kom med et Hie aabnet for at faa mere Lys for mit Folk, som sidder i Mørke. Jeg gaar tilbage med begge Mine Luffer. Hvorledes kan jeg gaa tilbage

blind til mit blinde Folk? Jeg gjorde mig Veir til dig med stærke Arme gjennem mange Fiender og underlige Landskaber, for at jeg kunde bære meget tilbage til dem, men jeg gaar tilbage med begge Arme brækkede og tomme. De to Fædre, som kom med os, Seltene i mange Vintre og Krige, dem efterlader vi her sovende ved dit store Vand og Wigwam. De var trætte i mange Maaner og deres Moccasiner var slidte ud. Mit Folk sendte mig ud for at faa den hvide Mands Himmelsbog. Du tog mig did, hvor I tillader eders Kvinder at danse saaledes, som vi ikke tillader vore, men Vogen var ikke der. Du tog mig did, hvor man tillader den store Mand med Lys og Vogen var ikke der. Du viste mig Billeder af gode Mander og Malerier af det gode Land hinsides, men Vogen var ikke blandt dem for at fortælle os Veien. Jeg gaar tilbage den lange tunge Sti til mit Folk i det mørke Land. Du gjør min Fod tung med Vyrder af Gaver, og mine Moccasiner vil blive gamle af at bære dem, men Vogen er ikke blandt dem. Naar jeg efter en Tne til skal fortælle mit stakkels blinde Folk i det store Raad, at jeg ikke bragte Vogen med, da vil intet Ord blive talt af vore gamle Mand eller af vore unge Skjæmper. En efter en vil de staa op og gaa ud i Tanshed. Mit Folk vil dø i Mørke og de vil gaa paa deres lange Sti til den anden Jagtmærk. Ingen hvid Mand vil gaa med dem og ingen hvid Mands Bog for at gjøre Veien sjulig. Jeg har ikke flere Ord.“

Saaledes begav disse Udsendinge sig skuffet og bedrøvede tilbage paa Veien over Stetter og ujevne Fjelde og brændende Orkener, gjennem fiendtlige og vilde Indianerstammer til deres fjerne Hjem paa Columbias Bredder. Kun en af dem naaede sit Bestemmelsessted.

Omstændighederne ved dette mærkelige Gesandtskab blev ikke skjult for Offentligheden. En af General Clarks Kontorister, som kjendte til det hele og var Vidne til Afsted med Generalen, skrev til en Ven i Pittsburg om, hvad der havde tildraget sig. Denne viste Beretningen til en Dr. Catlin, en bekendt Maler af Indianerportrætter. Han var nylig kommen tilbage fra Klippebjergene og sagde: „Dette kan ikke forholde sig saaledes. Vent med at offentliggjøre det, til jeg har skrevet til General Clark.“

Svaret var: „Det er sandt; deres eneste Hensigt med Besøget var at faa Bibelen.“ Da sagde Catlin: „Giv Beretningen til Verden.“

Som Følge af dette Besøg drog der et Par Nar efter ud nogle Mis-

sionærer og paa den Maade var det, at Oregon og Washington først fik hvide Settlere.

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Mrs. Magna Petersen, som et par Aars Tid har havt sit Hjem hos sin Datter, Mrs. Munson, her i Tacoma, reiste Torsdags Aften østover igjen. Hun er et af Pastor Nordbys gamle Sognebørn fra Lee, Ill., og har den Tid hun har været i Vesten trolig holdt sig til sin egen Kirke, hvor hun, som hun sagde, kunde nyde Radderen og det gode gamle Evangelium, som hun var vant til. Hun agter nu at besøge sine Børn og Sydskende iergus Falls, Minn., Thor, Iowa, Glenwood, Iowa, Lee, Ill., og andre Steder. Gud ledsage hende paa Reisen. Vi ønsker hende velkommen tilbage til Tacoma. „Herald“ vil besøge hende fra nu af, indtil videre, i Lee, Ill.

Kvindeforeningen i Vor Frelseres Kirke holdt Torsdagsaften den 19de ds. et Aftensmøde i Kirkens „Parlors.“ En stor Forsamling var tilstede. Et noksaa indholdsrigt misfalsk Program blev udført og Kvinderne overgik sig selv i servering af god Kaffe. Mrs. W. L. Kirkebo indbyød Kvindeforeningen til den følgende Torsdag.

Ved Menighedsnøde, som afholdtes Fredags Aften den 20de ds., blev Dr. S. S. Saxe med Hustru og fire Børn, Miss Lydia, Victor, Albin og Roy optagne som Medlemmer af Vor Frelseres Menighed. Ved samme Møde indlemmedes ogsaa Mrs. C. S. Miller og hendes tre Børn, Sumner, Laura og Francis i Menigheden. Dr. Saxe har i et par Aar trolig sørget for at „Herald“ er blevet pent trykt og forsendt. Mrs. Miller har ogsaa hjulpet „Herald“, paa den Maade at hun i længere Tid har ladet Nyhedsredaktøren faa sin Mad i hendes Hus. Vi ønsker begge Familier hjertelig velkomne i vor Menighed.

Mr. og Mrs. Oluf Bergstrom paa So. Junette og 15de St. har havt den tunge Sorg at miste sit yngste Barn, Olga Selene, syv Maaneder gammel. Begravelsen foregik den 20de Sept. Pastor Prens forrettede. Maatte ogsaa disse sørgende finde sin Trøst i Guds Ord og Forfættelser.

Pastor Prens reiste Mandags Morgen over S. N. Banen til Decorah, Iowa, for at overvære den fælles Prestekonferens, som holdes der en hel Uge. I følget fra Puget Sound er ogsaa Pastorerne Dale fra Syd

Tacoma, Tjernagel fra Stanwood, Bjerte fra Vellingham og Vorge fra Lawrence. Det er nu en meget behagelig Tid at rejse paa. Luften er saa paafløjet kjellig. Men det som er endnu bedre for os er, at vi har godt Rejseselske.

Miss Jennie Jacobsen, en af Past. Speratis forhenbærende Konfirmander ligger for tiden syg paa St. Josephs Hospital i Newecheer. Hun er i god Bedring.

Seattle.

Torsdag Eftermiddag den 19de begravedes Mari Sperstad, et Medlem af Menigheden. Hun blev kun 22 Aar gammel. Hun var syg af Læring i længere Tid og nød kjærlig Pleie de sidste Uger i S. Tesdals Hjem. — Hun døde salig i Troen paa sin Frelser. Mange var tilstede ved Begravelsen.

Fremont Afdeling af Kvindeforeningen havde et hyggeligt og vel besøgt Møde hos Mrs. C. Hoff paa Ashworth Ave. Denne Kvindeforening har gjort store Fremstredt i de senere Aar og nu ventes flere nye Medlemmer.

Søndag var en travet Dag for Presien i Seattle. Efter Søndagskolen og Solmesse Gudstjenesten blev Louis Adolf, Søn til Lars og Anna Haugen, begravet. Den lille blev kun 8 Aar gammel. Hun kendte dog godt sin Frelser; var vidende om den nær forestaaende Død, og var glad ved at gaa hjem til Gud. Efter Begravelsen og Nordstiftelsen holdtes Gudstjeneste i Columbia City. Der næst var det Varnedaab. Gladys Ruverne, Datter til Mr. og Mrs. Sigvald Sprensen blev da optagen i Pagt med sin Frelser. Derefter fulgte den sedvanlige Aftengudstjeneste i Kirken.

Lørdag den 21de efterleedes Marcus Wangsnes og Jon Geraldine Harrington, begge fra Conventille. — Hr. Wangsnes er Sheriff i Island County.

Everett.

Formand Joss bor i et Prestehus, som alle er dakket i forhold til Familien og som derfor for længe siden er blevet for lidet. Menigheden har erkjendt dette og har nu taget Skridt til at saa en ny Prestebolig opført. Methodist Kirken med „Kotter“, som den naar paa, er blevet kjøbt. Denne ligger lige ind til Menighedens gamle Eiendom. Her vil saaledes blive en pragtfuld Tomt til Prestebolig. Methodist Kirken er midlertidig bortlejet til Skolelokale for en Afdeling af Byens offentlige

Skole. Vi ønsker haade Menighed og Prest tillykke med at de er frigjort for det sundige Leven, som blev holdt af disse Methodistiske Kantilere og at de nu har gjort denne gode Begyndelse til at staa sine Prestefolk en bedre Velværelighed. Gud lægge Velsignelse til Arbeidet.

Moston.

Moston Lutheriske Kvindeforening giver Fredags Aften den 4de Oktober en Aftenunderholdning i Kirken paa Hjørnet af Pearl og No. 52. Et Program samt Forfriskninger vil bydes alle som kommer. Udbyttet gaar til Varneshjemmet i Parkland, hvorhen Kvinderne har sendt en liden hjemløs Gut, som de søger sig forpligtet til at underholde saavidt det staar til dem. Kom og hjælp dem heri. „Gud som helst J have gjort for en af disse mine mindste Brødre har J gjort for mig.“

Kvindeforeningen mødte sidste Torsdag hos Mrs. Ed. Berg. Mange var tilstede. Det næste Møde holdes hos Mrs. P. Christensen, 4515 No. Orchard St., Onsdag den 2den Oktober.

Kvindeforeningen giver Fredags Aften, den 4de Oktober en Underholdning i Kirken paa Hjørnet af Pearl og 52d. Der vil gives haade Program og Beværtning. Søndagterne gaar til Varneshjemmet i Parkland. Kvinderne i Moston tog sig for en Tid tilbage af en liden forkommen Gut, som mistet sin Mor og havde en daarlig Far. De sendte den lille ud til Varneshjemmet, men vil dog søge efter Gode at underholde ham der. De tør vente god Støtte i Arbeidet for dette adle Formaal.

Camano.

Pastor W. A. Christensen kom hjem fra Alaska itide til at have Møde med Missionskomiteen, som er samlet ved vort Stredsmøde i Camano Menighed. Han skal rapportere angaaende sin Rejse og sammen vil de nævnte da træffe Foranstaltninger til at fortsætte den paabegyndte Mission. Pastor Christensen er frisk og meget begejstret for vor Mission i Alaska. Hans Rejse har ingenlunde været en Værestre. Han har prædiker to Gange hver Søndag under sit Ophold i Alaska. Undertiden har han ogsaa holdt 3—4 Gudstjenester i Ugens Løb. Vi kan være visse paa at ogsaa denne Sæd, som saaledes er udsæet vil bære en velsignet Frugt. Naatte nu Herren uddrive Arbeidere i sin Vingård, forat ogsaa denne Mission kan rægtes.

Et af de høitideligste Øieblikke under Stredsmødet her var da hele den

store Forsamling paa Ovfording af Formand Joss rejste sig for at bevidne Enkefru Amalie Christensen sin Agtelse og Kjærlighed, og ønske hende velkommen til Rødet. Mrs. Christensen var den første Lutheriske Prestefolk i denne Stat. Det er rørende at se hvorledes hun fremdeles følger med og levende interesserer sig for vort Missionsarbejde, som hun var med at paabegynde herude paa Kysten.

Stredsmøde paa Camano Øen.

Efter Indbydelse fra Camano Ev. Luth. Menighed mødte Puget Sound Streds af den Norske Synode i Menighedens vakre Kirke Tirsdags Formiddag kl. 10:30. Aabningsprædiken blev holdt af Pastor S. Ingebrektson fra Fir over Luk. 10, 38—42. Tiden for Sessionen blev sat til kl. 9:30—12 Formiddag og 2—5 Eftermiddag. Referatet fra sidste Møde, som blev holdt i Tacoma 14de til 16de Mai blev oplæst af Sekretæren og antaget. Middagsmad serveredes af Menighedens Kvinder i det til Kirken tilhørende Lokale. Sædeles mange Delegerer og Gæster var ankomne. Vakkert Veir, et vakert Sted, pragtfuld Kirke at samles i, stor Gæstfrihed fra Camano Folkenes Side — alt bidrager til at gjøre Mødet meget hyggeligt.

Ved Eftermiddags-sessionen var Kirken vakkende fuld af Tilhørere. Pastor Kavler aabnede med Andagt. Formand Joss indledede Samtalen om Luk. 16, 29: „De have Moses og Profeterne, lader dem høre dem.“ Han opstillede følgende som Ledetråd for Samtalen:

At Guds Ord er det eneste, som kan frelse et Menneske.

1. Fordi det alene kan hjælpe os til den rette Selverkjendelse.

2. Fordi det alene kan hjælpe os til den rette Gudservedelse.

3. Fordi det alene viser os og rækker os den Retfærdighed i hvilken vi kan bestaa for Gud. — „Kristus er vor Retfærdighed.“

4. Fordi det alene kan forlene os Kraft til en Aandelig Opstandelse og en hellig Vandring i et nyt Levnet.

Stredsmøde.

Puget Sound Streds af den Norske Synode holdt det første Stredsmøde i Camano Kirke Tirsdag, Onsdag og Torsdag fra 24 til 26 Sept. Mødet aabnedes med Gudstjeneste ved Prædiken af Past. S. Ingebrigtsen. Formanden erklærede derpaa Mødet aabnet i den treenige Guds Navn og ønskede Præster, Delegerer, og andre velkomne. Foruden at være godt besøgt af Menighedens Folk var der flere Tilreisende haade fra de nærmeste Nabomenigheder og fra Søster Menigheder længre borte.

Det meste af Tiden blev benyttet til Samtale over de Thema, som var paa Programmet. Samtalen indledes med Referater over hvert Emne.

Formand Joss indledte „De have Moses og Profeterne lad dem høre dem“ (Luk. 16, 29), med følgende Punkter:

Guds Ord er det eneste som kan frelse et Menneske.

1. Fordi det alene kan hjælpe os til den rette Selverkjendelse.

2. Fordi det alene kan hjælpe os til den rette Gudservedelse.

3. For det alene viser os og rækker os den Retfærdighed i hvilken vi kan bestaa for Gud.

4. Fordi det alene kan forlene os Kraft til en aandelig Opstandelse og en hellig Vandring i et nyt Levnet.

Past. V. Hæftad refererede om Forlovelser med følgende Satser.

1. En ret Gud velbehagelig Forlovelse er af største Værdighed for at bevare en god Samvittighed, Familienets bygge og Velsignelse, ligesaa som Kirken og Statens Værd og Retfærdighed.

2. En gyldig og retmæssig Forlovelse er det, naar to Personer som efter Guds Ord kan blive Kæstfolk, frivilligt i Vidners Rættværelse eller om de har Forældre eller Fornædere i live, da med deres Samtykke ubetinget lover hinanden Kæstskab, eller om Løftet var betinget af Betingelsen er opfyldt.

3. Hemmelige Forlovelser er Kæstskabsløfter givne uden Forældres Samtykke eller bag deres Ryg. Saa-danne Løfter knytter vistnok intet Kæstskabsbånd, men er vel en Snare for Samvittigheden, som kan volde megen Rød. Derfor maa man vogte sig for Letsindighed i denne Sag.

4. Den som uden kristelige Grunde brøder sit Forlovelsesløfte finder meget, og derom har ikke vil gjenoprette dette brudte Løfte skal han efter Guds Ord leve ugift.

Past. D. J. S. Prens indledede den kristelige Frihed med følgende Betragtninger.

1. Et Kristnemenneske er en fri Herre over alle Ting og ingen underdanig.

2. Et Kristnemenneske er en tjenesteflygtig Træl under alle Ting og enhver underdanig. (Luther.)

Torsdag Aften holdt Formand Joss et Foredrag om den indre Mission, og Offer optoges. Derpaa indbød Ungdomsforeningen til en festsabelig Sammenkomst og trakterede med Kaffe og Saage. Past. Prens gav et par Sange tilbede, og en improviseret Kvartet underholdt Forsamlingen med en Del Sange. Nogle af de tilstedeværende Præster lod høre fra sig. Vi vil kjærlig nævne Past. W. A. Christensen. Han fortalte nogle morsomme faabelsom lærerige Træk

Parklandnyheder.

Modtaget til Skolen.

En af Skolens Elever.....	\$10.00
En Ubenævnt	5.00
L. D. Stub	25.00
Sigurd Howem	5.00
Med L. C. Satra—	
J. P. Larsen	5.00
H. Berger	5.00
Hannah Strand	.50
Andreas Strand	.50

\$56.00

M. Knudsen, Kasserev.

Et Brev til min Ven „Ulro“.

Kjære Ven! Lad mig saa henvende din Opmerksomhed paa et Brev i Guds Ord, hvor det hedder:

„Den, der lægger sin Haand paa Pløgen og ser sig tilbage, er ikke stiftet til Guds Rige“ (Luk. 9, 62).

Det er min tydelige, men ogsaa bebrøvelige Pligt at fortælle dig, at du ikke er stiftet til Guds Rige, og kun de, som er stiftet dertil, kommer ind.

Du bad engang i dit Lønsammer — nu ikke mere.

Du holdt engang Husandagt — nu ikke mere.

Du læste engang regelmæssigt i din Bibel — nu ikke mere.

Du gav engang til Guds Rige i Forhold til dine Indtægter — nu hjælper du fra Gud.

Du længtede engang efter Naade hos Gud — nu længes du kun efter Næs hos Menneſter.

Du gjorde dig engang Umage for at vinde Sjæle — men siden det nu gaar dig vel i det jordiske, er du bleven mere og mere forfæmmed, saa at nu ikke et Menneſte mere bliver vundet for Gud ved dine personlige Bestræbelser.

Hvis jeg forstaar alle disse Ting ret, saa er du paa Veien til Forbærvelsen.

Var det ikke bedre, du vendte om? („J. B.“ i Kirkebudet.)

Du vil gjøre „Herald“ en Tjeneste ved at handle hos den, som averterer i Bladets Spalter. Og det vil blive en rigtig stor Tjeneste, dersom du ogsaa nævner, at du saa vedkommendes Avertissement i „Herald.“

918, Tel. Ballard 959 Kontor Tel. Ballard 956.

W. T. Christensen,

Nærst Læge og Kirurg.

Kontortid: 11-12 Form. 3-4 Efterm.

Room 1 og 2 Atwood Bldg., Ballard Wp.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Dept.

Reasonable Rates
Transients a Specialty
Free baths.

W. & E. Schmidt Co

308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Skrib efter vor Katalog af Alleſtederige
Kors, Ujæstager, Alterudstyr, Døbefon-
ter, Salmestaber, Altere, Prædikestole
og Kirkefote. Skrib navn til os.

Boghandel.

Vi tillader os at anbefale vort god Udvælg af norske og danske Bøger. Vor Katalog med et Tillæg sendes portofrit til enhver paa forlangende. Det bedes bemærke, at dette Tillæg indeholder en Liste over engelske Bibles, samt en Liste over Bøger, som vi har tilføjet siden 1905.

Lutheran Publ. House

Decorah, Iowa.

eller
416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktor-Recepter samt for norske Familie-Mediciner af alle Slags — saasom: Sofmanddraaber, Rafta-draaber, Rigabalsom etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om Dufte.

Post-Ordres ekspederes pr. Omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 1st Ave. S. Pike Street
Seattle, Wash.

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.

Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Efter

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - 7285

Skandinavist

Begravelsesbureau

C. O. LYNN.

Telefon Main 7733.

GAFFNEY & LYNN.

945 Tacoma Ave.

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sko, om du kjøber hos Smith-Heurichsen Shoe Company, 936 Pacific Ave. Tacoma. Norsk tales. Navn „Herald“.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT

Dentists

1150 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Tel. James 1716

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 106

Residence - - { Red 3081

{ Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple

Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

ROB'T. W. COLLINS

SUTTS & WIGGEST BLK.,

handler med Real Estate og faste

Landeindomme. Laan.

COEUR D'ALENE, IDAHO

S. LARSEN. E. EILERTSEN.

Trommalds Pharmacy

(Norsk Apotek.)

1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

Tel.: Main 504

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter ekspederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

**Sam Crow
House**

**Furnishing
Company.**

Complete udval

Linoleums, Carpets,
Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH
Telephone Main 2494

NORDLUNDS PHOTO CO.

Gjæbruet af 1. Avenue og Broadway,
Ballard, Wash.

Skandinavisk tales.

Hildebrand & Gor,

følger Møbler, "Linoleum", "Rugs", "Matting",
Senge, Tæpper og Stentøj, Ovne, o.s.v. Vi kjøber, sel-
ger og bytter Værer.

67 Commercial St., Astoria, Ore.